Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Sciences

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 47, Ağustos 2020, s. 615-629

ISSN: 2149-0821 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.45073>

Mamadi CISSE

Selçuk Üniversitesi Kamu Yönetimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi,
camaramed09@gmail.com

YÖNETİŞİM KAVRAMI VE GİNE UYGULAMASI

Özet

Küreselleşmenin getirdiği en önemli değişikliklerden biri, geleneksel kamu yönetimi kavramının terk edilmesi gerektiğidir. Günümüzde, modern toplum öncesi bürokratik ilkelere dayanan kamu yönetimi kavramı işlevini tamamen yitirmiştir. Geleneksel yönetim yaklaşımının yerini, vatandaşların talep ve beklentilerini dikkate alan, yöneten ile yönetilen arasındaki farkı ortadan kaldıran ve kamu hizmetlerini daha verimli ve etkili bir şekilde uygulayan bir yönetim modeli kullanılmaktadır. Bu yeni kavrama “iyi yönetim” denir. İyi yönetim çağdaş toplumlarda iktidarın kullanımını etkileyen dönüşümlerin tümü haline gelmiştir. Gine hükümeti, iyi yönetişimin Gine halkının güçlü bir özlemi olduğunun bilincindedir. Ayrıca iyi yönetişimi, özel yatırımlar ve kamu yönetimi için uygun bir iklim oluşturmak için gerekli koşullar olarak görmektedir. Hükümetin çabalarına rağmen, Gine’deki yönetişim, ülkenin tarihini belirleyen anarşik yönetim sisteminden kaynaklanan bir dizi engelle nitelendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Yönetişim, İyi Yönetişim, Gine Kamu Yönetimi, Yolsuzluk

CONCEPT OF GOVERNANCE AND GUINEA PRATICE

Abstract

One of the most important changes brought about by globalization is that the traditional concept of public administration should be abandoned. Today, the concept of public administration based on pre-modern bureaucratic principles has completely lost its function. The traditional management approach is replaced by a methodology that takes into account the demands and expectations of citizens,

eliminates the difference between the governor and the governed and applies public services more efficiently and effectively. This new concept is called “good governance”. Good governance has become all of the transformations that affect the use of power in contemporary societies. The Guinea government is well aware that good governance is a strong longing for the people of Guinea. It also sees good governance as the conditions for creating a favorable climate for private investment and public administration. Despite the government's efforts, governance in Guinea is characterized by a set of barriers stemming from an anarchic governance system that determines the country's history.

Keywords: Governance, Good governance, Guinea Public Administration, Corruption.

GİRİŞ

1989 yılı, komünizm ve halk demokrasilerinin yıkılışıyla sembolize edilmektedir. Bu jeopolitik kargaşa sonunda, Amerika Birleşik Devletleri dünyanın hiper gücü haline gelmiştir. Gerçekten de, siyasi kelime bilgisi, uluslararası ilişkiler ve jeopolitik kavramlar sözlüklerin alanını işgal edecek yeni terminolojilerle zenginleşecektir. Demokrasi, liberalizm, siyasal çoğulculuk, değişim, hukukun üstünlüğü, iyi yönetim vb. en moda kavramlar arasında yer alacak ve birçok devlette yaygın bir şekilde uygulanacaktır. Bu kavramların uzantısı, genel olarak Üçüncü Dünya ülkelerinde ve özellikle de Afrika’da uygulanacaktır. Bu araçlar, kısa veya uzun vadeli olarak az gelişmişliğin çıkmazını kırmalarını sağlayacaktır. Bugün bu ülkeler için en yaygın kullanılan kelime iyi yönetiştir.

Gine, doğal kaynak potansiyelleri bakımından en zengin Batı Afrika ülkelerinden biridir. Muazzam tarım, hidroelektrik ve madencilik potansiyeline sahiptir. Ekilebilir arazinin alanı 6-7,5 milyon hektar arasında değişmektedir. Ülke, alt topraklarının zenginliğinden ötürü “jeolojik skandal” olmanın yanı sıra, Batı Afrika’nın “su kulesi” olmakla da ünlüdür. Çünkü bölgenin hemen hemen bütün nehirleri kaynağını oradan almakla kendi topraklarının büyük bir bölümünü de sulama imkânını sağlamaktadır.

Bu doğal kaynaklara sahip olmasına rağmen Gine, Afrika’nın ekonomik, sosyal ve insani kalkınma açısından en fakir ülkelerinden biri olmaya devam etmektedir. Böylece, ülke düzenli olarak insani gelişme açısından en zayıf ülkeler arasında yer almaktadır. Bu duruma neden olan başka etkenler de bulunmaktadır. Zayıf yönetim, geliştirilmesi gereken bir politik ve güvenlik bağlamı, barışı sağlamlaştırmanın zorlukları, hukukun üstünlüğünün olmaması, insan haklarına saygı gösterilmemesi ve zor bir ekonomik ve sosyal durum bu etkenlerden bazılarıdır.

2010 yılında yapılan ilk gerçek demokratik cumhurbaşkanlığı seçimleri ile ülkenin ekonomik alanda ortaya çıkmasına izin verilmiştir. Seçimlerden sonra oluşturulan yeni sivil makamlar, Gine devletinin insan haklarının geliştirilmesi ve korunması konusundaki kararlılığını bir kez daha teyit etmiştir. Adalet, savunma, güvenlik ve sivil korumanın yanı sıra genel olarak idare dâhil olmak üzere uluslararası toplumun desteğiyle birçok reform programı başlatılmıştır.

Bu çalışmanın birinci bölümünde, yönetim kavramına ve gelişimine yer verildikten sonra, iyi yönetim kavramı ve temel unsurları açıklanmaktadır. İkinci bölümde ise, Gine Cumhuriyetindeki yönetim anlayışına odaklanılacaktır.

1. YÖNETİŞİM KAVRAMI

Platon, insanları yönetme anlamında bir tank ya da gemiyi sürmek anlamına gelen **Kubernan** fiilini ilk kullanan kişiydi. Bu kelimeyi askeri alandan siyasi alana taşıyarak, pilotların büyük güç ve sorumluluklar ile stratejik bir pozisyonda olduğunu savunmaktaydı. Aynı şekilde Platon, kentin yönünün “tek başına devletin dümeninde oturması ve her şeyi kârlı hale getirmesi gereken bir bireyi gerektirdiğini açıklamaktadır (Tournier, 2007: 66). Böylece, ele alınan bu fiil hükümeti, bir kişinin diğerlerine göre hiyerarşik yükselişiyle ilişkili olarak tanımlamaya yardımcı olmaktadır.

20. Yüzyılda yönetim kelimesinin yeniden ortaya çıkması, ilk olarak ABD’deki ekonomi alanında Ronald Coase’nin bir makalesi ile yer almıştır. Böylece, yönetim piyasaların ürettiği işlem maliyetlerini azaltmak için iç koordinasyon kodlarını belirlemekteydi. 1970 ve 1980’lerde, bu teori Olivier E. Williamson gibi neo-kurumsalcı ekonomistler tarafından ele geçirilmiştir. O, kurumsal yönetimi daha verimli hale getirmek amacıyla şirketin iç organizasyonunu düzenleyen bir dizi koordinasyon mekanizması olarak tanımlamıştır. Williamson’un teorileri, şirketlerin daha az hiyerarşik bir modele göre organizasyon yapabilmelerini ve verimliliğin amacını sorgulamaktadır.

İngiliz siyasetçiler, yerel iktidarın yeniden örgütlenmesi teması üzerine bir araştırma programının hükümeti tarafından finanse edildiği sırada yönetim kavramını ele geçirmiştir. İngiliz politikacılar ‘**urban governance**’ kavramıyla yerel yönetimin evrimini tanımlamaya çalışmışlardır. 1979’dan bu yana Margaret Thatcher liderliğindeki reformlar, bu yeni sistem yerel yönetimlerinin büyük bir kısmını merkezi hükümete ve yeni özelleştirilmiş yerel kamu hizmetlerine bağlı teknik kurumlar lehine kaldırmıştır.

1990’ların sonuna kadar, soğuk savaşın sona ermesi ve iki kutuplu dünya sayesinde yönetim kavramı uluslararası ilişkiler teorilerine girmiştir. James Rosenau, “Governence Without Governmeent” (hükümsüz yönetim) kitabında uluslararası anlamda kavramı tanımlayan ilk kişi olmuştur. O, yönetimi resmi otoritenin yokluğunda ve askeri güce başvurmadan farklı mantıkların aktörleri tarafından örtük olarak geliştirilen bir dizi kural, prosedür, sözleşme, ilke olarak tanımlamakla bu tanıma 1995’te kapsamlı yönetim (global governance) olarak tamamlamıştır (Diallo, 2009: 2).

Büyük uluslararası finans kurumları, özellikle iyi yönetim ifadesinde, yönetim kavramını da devralmıştır. O halde yönetim, bu kurumlardan kredi alan ülkeler için kamu yönetimi kurallarını belirleyen normatif bir kavramdır. Dünya Bankası, iki raporu finanse ederek iyi yönetim kavramını kavramlaştırmada önemli bir rol oynamıştır. “Krizden sürdürülebilir büyümeye” başlığı altında bu raporların ilki 1989’a dayanmaktadır ve Sahra altı Afrika’ya adanmıştır. Bu raporda Dünya Bankası yönetim “iktidarın, bir ülkenin kalkınma için ekonomik ve sosyal kaynaklarının yönetiminde kullandığı yol” olarak tanımlamaktadır (Word Bank, 1989). Bu tanıma göre yönetim, yönetme sanatı ile eşanlamlıdır. Daha sonra, 1992’de Dünya Bankası iyi yönetimin özelliklerini belirlerken, bu sanatın kurallarını yönetim ve kalkınma üzerine ikinci bir raporda tanımlamıştır (Tournier, 2007: 71). O zaman, Dünya Bankası iyi yönetimi neo-liberal paradigmanın bir ürünü olarak tanımlamaktadır. Çünkü iyi

yönetişimin desteklediği yönetim kuralları, gümrük engellerinin kaldırılması ve devletin çevre sınırının azaltılması yoluyla ekonomik serbestleşme yönündedir.

Dünya Bankasına göre yönetim, bir ülkede otoritenin uygulandığı gelenek ve kurumları içermektedir. Bu hükümetlerin seçildiği, kontrol edildiği ve değiştirildiği süreci, hükümetin sağlam politikaları etkili bir şekilde geliştirme ve uygulama yeteneğini içermektedir. Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'na göre yönetim, bir ülke düzeyinde işlerin yönetiminde bir kamu, ekonomik ve idari otoritenin kullanılmasıdır. Yönetim, vatandaşların ve paydaşların çıkarlarını ifade ettiği, farklılıkların azaltıldığı ve yasal olarak tanınan hak ve yükümlülüklerin yerine getirildiği karmaşık mekanizmalara, süreçlere ve kurumlara dayanmaktadır. Yönetim hükümeti kuşatır ve aşar; sektör ve sivil toplum kuruluşları da dâhil olmak üzere tüm paydaşlar için geçerlidir. İşbirliği ve Ekonomik Kalkınma Organizasyonu'nun yönetim tanımları BM Kalkınma Programı'yla benzerlik taşımasıyla birlikte bir ülke düzeyindeki işlerin yönetiminde bir kamu, ekonomik ve idari otoritenin kullanılması olarak ifade edilmektedir. Avrupa Komisyonu'na göre yönetim, özellikle açıklık, katılım, hesap verebilirlik, etkinlik ve tutarlılık açısından Avrupa düzeyinde güçlerin kullanımını etkileyen kurallar, süreçler ve davranışları ifade eder. Geniş ve açık karakterine rağmen yönetim, yoksulluğun azaltılması, demokratikleşme ve küresel güvenlik için politika ve reformların kilit unsurlarından biri olmakla vatandaşların ve grupların çıkarlarını ifade ettikleri, haklarını kullandıkları, farklılıklarını çözdükleri ve yükümlülüklerini üstlendikleri karmaşık mekanizmaları, süreçleri, ilişkileri ve kurumları kapsayan nesnel bir kavram olarak açıklanabilir (Bakkour, 2013: 17).

Yapılan genel tanımlamalara göre yönetim kavramı kamu işlerinde hesap verebilirlik, şeffaflık ve iyi sonuçların yükümlülüğünün ön planda olduğu yeni kamu yönetimi biçimlerine yol açan iktidarın yeniden örgütlenmesini ifade etmektedir. Bu bağlamda yönetim sadece bir hükümet meselesi değil, karar verme sürecine katılan herkesi içeren bir olgudur. Yönetim sadece devletin işleyişine değil toplumun kendini yönetme biçimine, yani devlet ve toplum arasındaki ilişkiye dayanmaktadır.

Yönetim özetle vatandaşların yaşam kalitesinin iyileştirilmesi çerçevesinde kaynakların etkin bir şekilde kullanılması ve kamu hizmetlerinin kalitesinin artırılması için hükümet ile vatandaşlar arasında katılımcı etkileşimi ifade etmektedir.

1.1.Yönetişim İlkeleri

İyi yönetişimin temel prensipleri öngörülebilirlik, sorumluluk, hesap verebilirlik, adillik, saydamlık, katılımcılık, etkinlik, hukuka bağlılık, yerindelik ve ölçülülük olarak listenebilir (Toksöz, 2008: 18):

1.1.1. Öngörülebilirlik: liderler ve halkın iyi yönetim ve insani kalkınmanın geniş ve uzun vadeli bir perspektifinin yanı sıra, böyle bir kalkınma için neyin gerekli olduğuna dair bir fikre sahibi olması gerekmektedir. Üstünlük, bu bakış açısına uygun tarihsel, kültürel ve sosyal verilerin tüm karmaşıklıklarında anlamalıdır.

1.1.2. Sorumluluk: seçilmiş görevliler ve kamu görevlileri sosyal ve çevresel sorumluluklara sahiptir. Çevrenin insan haklarına ve halkın sağlığına saygı, seçilmiş temsilciler ve kamu görevlilerinin ayrılmaz bir parçasıdır ve onlara saygı gösterilmesi için taahhütte bulunmalıdır (Brodeur ve Delorme, 2011: 9).

1.1.3. Hesap verebilirlik: Hesap verebilirlik ile kamu yetkilileri, kamu kaynaklarının nasıl kullanıldığından, bütçelenmesinden ve raporlanmasından sorumludur ve gerektiğinde hesap verir (Toksöz, 2008: 18).

1.1.4. Şeffaflık: hükümetin politikası herkes tarafından bilinmeli ve yönetim niyetlerine güvenecek bir şekilde hareket etmelidir.

1.1.5. Adillik: hükümette kilit bir değerdir. Kamu görevlileri ve seçilmiş görevliler, tüm yönetim süreçlerinde (işe alma, terfi sözleşme verilmesi, yaptırımların verilmesi vb.) adalet ilişkine uymalarını sağlamalıdır. Bununla birlikte dezavantajlı, kadın, en savunmasız ve azınlıkları içeren tüm sesler karar verirken duyulmalı ve dikkate alınmalıdır (Brodeur ve Delorme, 2011: 9).

1.1.6. Etkinlik ve verimlilik: etkinlik ve verimlilik, kamu kaynakları ve hizmet süreçlerinin toplumun ihtiyaçlarını iyi yönetim bağlamında en iyi şekilde kullanması ve en az kaynaka en iyi sonuçları elde etmesini sağlar. İyi yönetim kavramı, doğal kaynakların sürdürülebilirliğini de kapsamaktadır (İzci ve Sarıtürk, 2016: 184).

1.1.7. Hukukun üstünlüğü: güvenilir ve bağımsız bir yargının yerleşik olduğu istikrarlı bir yasal çerçevenin varlığı demokratikleşme, iyi yönetim ve insan haklarına saygı için temel bir şarttır.

Bununla birlikte işletmeler ve bireyler ekonomik fırsatları değerlendirmek ve keyfi müdahaleden korkmadan hareket etmek için yasal çerçevede adil, öngörülebilir ve istikrarlı bir yönetim isterler. Yasallığa saygı duyulması, dürüst örgütlerin kanunu uygulamalarını ve adalet kararlarının etkin bir şekilde yürütülmesini sağlamalarını gerektirmektedir. Ayrıca adli idare, şikâyetçi aşırı maliyetler ödemek zorunda kalmadan davaların hızlı bir şekilde yargılanmasını sağlamak için araçlara sahip olmalıdır.

1.1.8. İnsan haklarına saygı: İnsan hakları meselesinin iyi yönetişimin bir boyutu olarak önemi sadece ahlaki değil, aynı zamanda gelişime katkıda bulunan çeşitli yönleriyle de ilgilidir. Bu anlamda insan haklarına saygı, bireylerin yaratıcılığına özgürce destek vermelerini sağlar (Diallo, 2009: 3). İfade özgürlüğü, toplanma ve örgütlenme özgürlüğü, bireylere yaşam koşullarını iyileştirmek için mücadele etme olanağı sağlar ve sivil toplumun haksız veya etkisiz olduğunda hükümet eylemini eleştirmesine ve reformuna izin verir. Serbest basın varlığı bu çabaları büyük ölçüde kolaylaştırır.

1.1.9. Katılımcılık: bireylerin hayatlarını etkilemesi gereken kararların şekillendirilmesinde büyük ve aktif bir rol oynaması için bir süreç olarak tanımlanabilir. Başka bir deyişle sivil topluma, kalkınma stratejilerinin formülasyon aşamasına katılma fırsatı sunan, aynı zamanda projeler ve programların uygulanmasına doğrudan katılmaya çalışan topluluklara ve gruplara fırsat tanımak için devlet yapılarının esnekliğidir. Ortak ilgi alanına giren bir faaliyette yerel düzeyde katılım, birey ve devlet arasında aracı rol oynayan grupların ve hareketlerin üyeliği, ülkenin siyasi yaşamına katılım olmakla çok seviyeli katılım olabilir. Dolayısıyla âdemi merkezîyetçiliğin ve duyarlı ile verimli yerel yönetim yapılarının oluşturulmasının katılımın ana faktörleri olduğunu söyleyeceğiz.

2. GİNE UYGULAMASI

245.857 km²'lik bir alana sahip olan Gine Cumhuriyeti, genç bir nüfus ve doğal kaynak zenginliği ile karakterize edilen bir Batı Afrika kıyı ülkesidir. 2017'deki toplam 12,7 milyonluk nüfusunun % 50'si 24 yaşın altındadır. Yıllık nüfus artışı% 2,6 civarındadır. Ülkenin doğal kaynakları arasında büyük boksit (dünya rezervlerinin üçte biri), demir ve altın yatakları ve tarım için uygun hidrolik ve verimli topraklar dâhil olmak üzere maden kaynakları bulunmaktadır (Organisation Mondiale du Commerce, 2018: 9).

2.1. Siyasi Durum

Afrika'da ve uluslararası anlaşmalarda yer verilen siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel hakların korunması Gine'de kalıcı bir sorun olmaya devam etmektedir. Gerçekten de yoksulluğa karşı mücadele, temel özgürlüklere saygıdan ayrılamaz. Bireyler hayatlarını iyileştirmek için gerekli koşulları yaratma imkânı veren girişim özgürlüğü, ifade özgürlüğü, toplanma özgürlüğü veya örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasını istemektedir.

Gine'de siyasi mücadelenin kökeni sömürge dönemine kadar uzanmaktadır. General De Gaulle tarafından önerilen 28 Eylül 1958 tarihli referandumda "Gine'nin bağımlılığının reddi", Gine siyasi liderleri tarafından yürütülen uzun bir mücadelenin sonucudur. Siyasi liderler, sendikalist Ahmed Sekou Toure önderliğinde ülkenin bağımsızlığının fethine izin veren gerçek bir koalisyon kurmayı başarmıştır. Ancak, Fransız Batı Afrika'nın (AOF) farklı bölgelerinin **hayır** (derhal bağımsızlık) ve **evet** (bir Fransa-Afrika Topluluğu oluşturmaya yönelik bir proje) kelimesi arasında seçim yapmak zorunda kalması 1958 referandumu ile Gine, Fransa ile bağlantılarını kırmayı seçmiştir (Sangare ve Camara, 2011: 16). Sekou Toure ve destekçileri, yerel yönetime kamu işlerinin yönetiminde bir miktar özerklik veren 1956 çerçeve yasasının ya da Gaston Deffere yasasının getirilmesinden yararlanmıştır. Bu anlamda, 28 Eylül 1958 tarihli referandumu, Gine politik dünyasının gerçek evrimini, çeşitli liderlerin ve diğer politik aktörlerin ortak bir siyasi iradesinin desteklediği bir pozisyonun yeniden dile getirilmesine yansıttığı söylenebilir. Daha sonra Gine, 02 Ekim 1958'de bağımsızlığını kazanmıştır.

Sekou Toure'nin 1984'teki ölümünden sonra Lansana Conte, devletin başkanlığını eline almıştır. Rejimi altında, ekonomi liberalleştirilmiştir, ancak kötü bir durum olarak hukukun üstünlüğü zayıflamış ve yolsuzluk yaygınlaşmıştır. 1990'ın sonunda uluslararası baskı altında Lansana Conte, başkanlık rejimini kuran ve vatandaşların temel hak ve özgürlüklerini, evrensel oy hakkı, siyasi çoğulculuğu, güçlerin ayrılığını ve adaletin bağımsızlığını güvence altına alan bir anayasa çıkarmıştır. 1992 yılında çok partili sistemi tanıtmıştır ve 1993, 1998, 2003 yıllarında onu cumhurbaşkanlığına götüren seçimleri organize etmiştir (Union Européenne - Guinée, 2011: 8).

23 Aralık 2008'de Başkan Lansana Conte'nin ölümü, askeri bir cuntayı (Ulusal Demokrasi ve Kalkınma Konseyi) oluşturan silahlı kuvvetlerin unsurları tarafından işlenen yeni bir darbenin doğmasına neden olmuştur. Askeri cuntanın başı olan Kaptan Moussa Dadis Camara, cumhurbaşkanlığı seçimleri için aday olma niyetinde olduğu zaman, muhalefet partileri ve sosyal hareket 28 Eylül 2009'da bir protesto çağrısında bulunmuştur. Gösteriler 150'ye varan ölümlere ve birçok tecavüz vakasına sahne olmuş ve şiddetli bir şekilde bastırılmıştır (Guinée - Ministère de l'Economie et des Finances, 2011: 9). Bu aşırı kuvvetin kullanımı tüm uluslararası toplum tarafından reddedilmektedir. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından bir Uluslararası Soruşturma Komisyonu kurulmuş ve bu da baskının insanlığa karşı bir suç teşkil

edebileceği sonucuna ulaşmıştır. Bu soruşturmayı takiben, Uluslararası Ceza Mahkemesi (İCC) bir ön inceleme açarak Gine adaletini davet etmiştir. Buna paralel olarak yaptırımlar Afrika Birliği, ECOWAS, ABD ve AB tarafından kabul edilmiştir.

3 Aralık 2009'da koruma görevlisi tarafından yapılan suikast girişiminin ardından Moussa Dadis Camara ve Sekouba Konate, 15 Mayıs 2010'da, Gine'deki geçiş şartlarını tanımlamak üzere, Cumhurbaşkanı Blaise Compaoré himayesinde Ouagadougou'da imzalamıştır. 27 Haziran 2010, başkanlık seçimlerinin ilk aşaması Gine'de, ikinci aşama ise 7 Kasım 2010'da gerçekleşmiştir. Alpha Conde, bu seçimin sonunda Gine Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı ilan edilmiştir. 2015 seçimlerinin ardından Alpha Conde ikinci beş yıllık bir dönem için tekrar seçilmiştir.

2.2. Demokrasi ve Demokratik Kurumlar

7 Mayıs 2010 tarihinde yürürlüğe giren anayasa, yürütme, yasama ve yargı yetkilerinin ayrılmasını içermektedir. İlk kez resmi olarak başbakanlık görevi mecliste yürütülen politikadan sorumlu olan hükümet başkanı olarak kurulmuştur. Bu gelişme, tüm yetkileri Cumhurbaşkanına veren ve Parlamento'ya küçük bir rol veren eski metinden ileriye doğru atılmış önemli bir adımı temsil etmektedir. 2010 seçimleri gerçekten özgür ve şeffaf olarak kabul edilen ilk seçimlerdir (Union Européenne - Guinée, 2010: 92). Demokratik geçiş, 2013'te kapsayıcı yasama seçimlerinin tutulmasıyla sona ermiştir.

2.2.1. Yargı Sisteminin İşleyişi ve Cezasızlıkla Mücadele

Gine'de yolsuzluk ve cezasızlık yaygınlaşmakta ve başta adalet, güvenlik ve vergi hizmetleri sektörleri olmak üzere neredeyse tüm sektörleri etkilemektedir. Yolsuzluk Algı Endeksi'ne göre Gine, 2017 yılında 180 ülkenin arasında 148. olarak yer almıştır (Guinée-Contribution Nationale Volontaire à la mise en oeuvre des Objectifs de Développement Durable, 2018: 81). Adalet ve cezaevi sisteminin kırılganlıkları, en fakir insanları adaletle karşı savunmasız kılmaktadır. Özellikle hapsedme kararları ve hapisanede tedavi koşulları ile ilgili olarak önemli sorunlar bulunmaktadır. Nüfusun, yolsuzluktan dolayı Gine adalet sistemine çok az güveni vardır. Köylülerin flagrante delicto'da kendilerine adalet yapmaları yaygındır; suçluyu tutuklamak ve mahkemeye getirmek için müdahale etmesi gereken polistir. Gözaltındaki kişiler, cezalarının bitiminden önce serbest bırakılmalarını elde etmeyi başarırlar (Guinée - OFPRA, 2018: 24).

Gine yargı sistemindeki reformlar yoluyla hukukun üstünlüğünü teşvik etmek ve herkes için adaletle eşit erişimi sağlamak konusunda önemli ilerleme kaydedilmiştir. Yargı Yüksek Kurulunun kurulması, hakimlerin ücretlendirme rejimini belirleyen kararnamenin imzası ve etkili bir şekilde uygulanması, Anayasa Mahkemesinin kurulması vb.

2.2.2. İnsan Haklarının Geliştirilmesi ve Korunması

İnsan hakları, evrensel ve ulusal kalkınma stratejilerinde merkezi bir referanstır. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 22'nci maddesine göre "Herkes, onuruna esas olan ekonomik, sosyal ve kültürel hakların tatmini hakkına sahiptir" (SNU - Guinée, 2015: 9). Bu arada, Gine'de hak ihlalleri ciddi hasara yol açmaktadır. Gine'deki insan haklarını şöyle sıralayabiliriz:

2.2.2.1. Cinsiyet Eşitliği ve Ayrımcılık Yapmama

İlerlemelere rağmen, kadına karşı ayrımcılık ülkede endişe kaynağı olmaya devam etmektedir. Kamu hayatında kadınların temsil gücü çok düşüktür. Mevcut parlamentoda kadınlar tarafından işgal edilen sandalye oranı sadece % 22'dir (114 milletvekilinden 25 kadın). Cinsel ve cinsiyete dayalı şiddet endişe kaynağı olmaya devam etmektedir. Gine, 13 Temmuz 1990'dan beri Uluslararası Çocuk Sözleşmesi'ne imzacı olmuştur (Andro ve Lesclingand, 2016: 291). 13 Ağustos 2008'den beri Gine'de kadın sünneti yasaklanmıştır. Ancak tüm dinlerde ve etnik gruplarda Gine'de kuvvetli bir şekilde yerleşmeye devam etmektedir. 2012'de Demografik ve Sağlık Araştırması'na (EDS) göre, kadın sünneti neredeyse tüm kadın nüfusu etkileyen toplu bir sorundur: 15-49 yaş arasındaki kızlar/kadınlar arasında% 97 yaygınlık oranına sahiptir. Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'na (UNİCEF) göre, kadın sünneti,% 96'lık bir yaygınlık ile yaygın bir uygulama olmaya devam etmektedir. UNİCEF tarafından sağlanan son göstericilere göre, çoğu zaman 5 ila 9 yıl arasında kadın sünneti uygulanmaktadır. Bu eğilim hem kentsel hem de kırsal alanlarda kendisini göstermektedir (Guinée - Nations Unies, 2016: 8).

Gine'de, evlilik yaşı belli yasal hükümler tarafından düzenlenmektedir. Çocuğun kodu 18 yaşında kızlar ve erkekler için evlilik yaşı sağlar. Bu hükmün ihlali ceza kanunu tarafından bastırılmıştır. Bu hükümlere rağmen, 5 kızdan 3'ü 18 yaşından önce evlenmiştir. 2005 EDS'ye göre, 15 yaşından önce ve 18 yaşından önce evlilik, 20-24 yaşlarındaki evli kadınların sırasıyla% 20 ve% 63'ünü etkilemektedir. Cenevre'deki Çocuk Haklarına Dair Komite, CHS'de Gine'nin uygulanmasına ilişkin raporunda, çok sayıda erken ve zorla evlendirmenin büyük endişe taşıdığını belirtmiştir. Erken evlilikler ve hamilelik, kızlar için dramatik sonuçlar doğurmaktadır: okulu bırakma, yoksulluk, şiddet, taciz ve zorla cinsel ilişkiler. Dünya Bankası sertifikasına göre, ilköğretimin sonunda mezuniyet oranları çok düşük, özellikle erken evliliklerin kurbanı olan kızlar oldukça yaygındır (SNU - GUINÉE, 2015: 11).

2.2.2.2. Yaşam Hakkı ve Kişilerin Güvenliği

Yaşam hakkı, fiziki ve ahlaki dürüstlük hakkı ve işkence zalimane, insanlık dışı ve aşağılayıcı ceza veya muamele eylemlerinin yasaklanması, Gine Anayasasının 6. Maddesinde yer almaktadır. Bu anayasal güvenceye rağmen, halkın gösterileri sırasında, özellikle de yaşama hakkı, özgürlük ve kişinin güvenliği ile ilgili birçok ihlal not edilmiştir. Keyfi tutuklamalar ve gözaltılar, işkence ve kötü muamele vakaları gözlemlenmektedir.

Barış inşası ve sosyal uyum alanında, Gine Hükümeti, Birleşmiş Milletler Barış İnşa Komisyonu ile ortaklaşa, büyük güvenlik sektörü (Ordu ve Polis) reformlarını üstlenmiştir. Bu reformlar, halkla yeni bir güven ilişkisi kurmak amacıyla, savunma birliklerinin işleyişinin sağlamaştırılması ve kapasitelerinin güçlendirilmesi amacına sahiptir. Vatandaşların güvenlik sektörü kurumlarına olan güveni, istikrarlı bir şekilde gelişmekte, ancak güvenlik kurumlarının kötü uygulamaların yaşatılması nedeniyle yetersiz kalmaktadır. Gerçekten de, halk savunma ve güvenlik güçlerine çok az güvenmektedir. 2012 yılında, üç Gineliden yalnızca biri (%33), 2007'de% 22'ye karşı savunma ve güvenlik güçlerine tam güven duyduklarını söylemekteydi. Kentsel alanlarda (daha fazla güvensizliğin olduğu yerlerde) göreceli olarak az kişi savunma güvenlik güçlerine güvenmektedir (Guinée - Contribution Nationale Volontaire à la mise en oeuvre des Objectifs de Developpement Durable, 2018: 80).

2.2.2.3. İfade Özgürlüğü, Tezahür ve Kamu İşlerine Katılma Kakkı

2010'dan beri barışçıl protesto özgürlüğü hakkı birçok kısıtlama yaşamıştır. Gençlik siyasi partilerinin ve cumhurbaşkanlığı partisinin şiddet eylemleri ve bazı kolluk kuvveti müdahaleleri nedeniyle barışçıl protesto özgürlüğü hakkı kesintiye uğramıştır. Konakri'deki (başkent) çeşitli muhalefet yürüyüşlerinin çoğunda, gençler yolda barikat kurmakta, vatandaşların özgürce hareket etmelerini engellemekte, fiziksel bütünlüklerine zarar verebilmekte ve mülklerinden bazılarını soymaktadırlar. Benzer şekilde, iktidara yakın gruplar, şiddetli yaralar ve ciddi maddi hasarlar yapan şiddet sahnelerini kışkırtan karşı gösteriler düzenlemekteler.

Basın özgürlüğü, 22 Haziran 2010 tarihli L002 sayılı yasa ile tatbikat yöntemlerinde korunmaktadır (SNU-Guinée, 2015: 23). Basın organları prensipte serbestçe oluşturulabilmekte ve büyük engellemeler olmadan faaliyet gösterebilmektedir. Ancak basıncılar ile gazetecileri düzenli olarak cezalandıran ya da programı askıya alan Yüksek İletişim Kurumu (HAC) arasındaki gerilimler tekrarlanmaktadır (Guinée - OFPRA, 2018: 18).

2.2.2.4. Devlet Dışı Aktörler

2005 yılında Sivil Toplum Örgütleri Yasası'nın (STK) ilan edilmesi, farklı bağlamlarda çalışan farklı kapasitelere ve ilgi alanlarına sahip çok geniş bir organizasyon çeşitliliğinin patlamasına neden olmuştur (Guinée - AGMIN, 2011). Sivil toplum, sendikaların yanı sıra son yıllarda ülkedeki temel özgürlükler için değil, arabuluculuk ve seçim sürecinde olmuştur. Dinamizm ve somut barışçıl çözüm arayışına olan bağlılık, sivil toplumu 2007-2010 yıllarında siyasi diyalogda kilit bir role oturtmuştur. Siyasileşme ve komüniterizasyon, tarafsızlığını sorgulayarak, bölünmeler yaratarak ve üslerinin liderlerini yabancılaştırarak sivil toplumu zayıflatmaktadır. Özel sektör düzeyinde, organların parçalanması ve zayıf örgütlenme ya da temsiliyeti politik tartışmalardaki etkilerini sınırlamaktadır. Sendika hareketinin siyasallaşması ve parçalanması, onların etkilerinin çoğunu kaybettirmiştir.

2.3. Sosyal Durum

2.3.1. Eğitim Sistemi

Eğitim ve öğretim, sosyal entegrasyon ve verimlilik iyileştirmeleri ve bireysel kazançlar için fırsatların güçlü faktörlerdir. Bu gerçeğin bilincinde olarak, Gine yetkileri her zaman kaygılarının merkezine eğitim ve öğretim yerleştirmişlerdir. Bununla birlikte, bağımsızlıktan beri, ülke tüm çocuklar için ücretsiz ve zorunlu eğitim ilan etmiştir. 2002-2008 yılları arasında, okul altyapısının temininde artışa bağlı olarak, nispeten olumlu nicel performanslar gözlemlenmiştir: Eğitim Sektörü Uyum Programı, Herkes için Eğitim Programı ve Eğitim Sektörü Programı. Brüt ilkökul kayıt oranı 2011'de tekrar %90'a yükselmiştir (Guinée - Ministère de l'Economie et des Finances, 2011: 33).

Kayıtlardaki bu niceliksel kazanımlara rağmen, eğitim kalitesi düşmüştür ve büyük sorunlar devam etmektedir. Bunlar esas olarak (Guinée - Ministère de la coopération, 2015: 11):

- Gineli eğitim sisteminin kapasitesinin eksikliğine yol açan arz ile talep arasındaki uyumsuzluk;
- Eşitsizliklerin devam etmesi (kızlar ve erkekler arasında ve kentsel ve kırsal alanlar arasında) ve çocukların okula erişiminin düşük olması (okul çağındaki çocukların yaklaşık% 40'ı okula gitmiyor);

- Öğretmenlerin yetersiz akademik ve mesleki kapasiteleri ve ders kitaplarının yetersizliği nedeniyle, öğretme ve öğrenme kalitesinin düşük olması;
- Sektörün düşük finansmanı (alt bölgede ortalama% 4,5'e karşılık GSYİH'nın ortalama% 3'ü) ve sistemin düşük iç verimliliği.

Evrensel ilköğretime ulaşmak için, okul altyapısını ve öğretim kadrosunu arttırmak, eğitim sisteminin iç yönetişimini ve eğitim kalitesini arttırmak için sektöre yatırımın artırılması gerekmektedir. Kız çocuklarının okulu önündeki engellerin ve eşitsizliklerin azaltılması için özel önlemler alınmalıdır.

2.3.2. Sağlık Alanında

Gelişimin önemli bir boyutu olan sağlık sektörü, yoksulluğa karşı mücadele ve temel sosyal hizmetlere erişimi iyileştirme programlarının önceliklerinden biridir.

Nüfusun sağlık hizmetlerine erişiminin iyileştirilmesinde ve halkın iradesi ve dış destek yoluyla hastalıkla mücadeleyi iyileştirmede elde edilen önemli sonuçlara rağmen, Gine sağlık sistemi hâlâ büyük zorluklarla karşı karşıyadır. Kötü altyapı ve mevcut altyapının kalitesizliği, sağlık personelinin dağılımındaki yolsuzluk ve dengesizlik nedeniyle kaynakların zayıf yönetimi ve sektörün zayıf finansmanı, Gine sağlık sisteminin karşılaştığı temel sorunlardır. Sağlık hizmetleri için zayıf devlet finansmanı ve sağlık çalışanlarının düşük maaşları istismara yol açmaktadır. Hastaların %40 danışılmamaktadır; bazı durumlarda bu hastalığın hafif doğasından kaynaklanmaktadır, ancak vakaların 1/3'ünde hizmetlerin yüksek maliyeti nedeniyle ve 1/10'unda mesafe nedeniyle gerçekleşmiştir (Guinée – Union Européenne, 2012: 22).

Sağlık sorunları hâlâ birçok ve çeşitli olmasına rağmen, tüm alanlarda önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.

2.3.3. İçme Suyu

İçme suyuna erişim ve yeterli sağlık ve hijyen tesisleri insan sağlığı için temel hizmetlerdir. Gerçekten de, her çocuğun ve her toplumun sağlığı için olmazsa olmaz olmakla birlikte, temiz su, uygun temizlik ve hijyen, toplumların daha esnek ve daha sağlıklı olmasını da sağlar. Ayrıca, en dezavantajlı topluluklarda bu hizmetlerin iyileştirilmesi, en fakir çocuklara daha iyi bir gelecek sunmaktadır. Gine, insanlara içme suyu sağlamada önemli ilerleme kaydetmiştir. Bu nedenle, 2012'den beri ülke% 75'lik bir kapsama ulaşmış ve 2016'da, 10 kişiden 8'inden fazlası iyileştirilmiş su kaynağına erişime sahip olmuştur (EDS, 2012; ELEM 2007; MICS 2016).

Bununla birlikte, veriler belirli özelliklere göre gelişmiş bir su kaynağına erişimde büyük eşitsizlikler ortaya koymaktadır. Kentsel alanlarda yaşayan nüfuslar neredeyse evrensel kapsama alanı elde ederken (% 98), kırsal alanlarda yaşayanlar 2016'da%75'e ulaşamamıştır. Bundan başka, en yoksul hanelerde yaşayan insanların yarısından fazlasının (%55) 2016'da iyileştirilmiş bir su kaynağına erişimi vardır.

2.3.4. Elektrik Enerjisine Erişim

Elektrik mevcudiyeti ekonomik ve sosyal gelişmede temel bir rol oynamaktadır. Elektrik, telekomünikasyon, içme suyu, sulama suyu, motivasyon gücü veya soğutma gibi temel hizmetlere erişimi kolaylaştırmakta ve geliştirmektedir. Aynı zamanda sağlık üzerinde de önemli bir etkisi vardır: gıda muhafazası, ileri tıbbi cihazların çalışması, bakım koşullarının iyileştirilmesi vb.

Gine’de özellikle kırsal alanlarda elektrik erişimi hâlâ çok düşüktür. 2016 yılında, üç gine hane halkından sadece birinin (% 33,5) elektriğe erişimi vardır. Kentsel ve kırsal alanlar arasındaki eşitsizlik çok güçlüdür: kırsal kesimlerde (ülke nüfusunun üçte ikisine ev sahipliği yapan), hane haklarının sadece% 7’sinin kentsel alandaki hanelerin%82’sine kıyasla elektriğe erişimi vardır. 2011 yılında, Gine’nin nüfusunun yalnızca %1,5’li yemek ve evsel su ısıtma için modern mutfak bütün gazına erişime sahiptir (EDS, 2012; MICS, 2016).

Gine’nin enerji sorunları, yani düşük elektrik oranı: arz ve talep arasında belirgin dengesizlik hâli-hazırda ekonomik kalkınmanın önündeki başlıca engellerden biridir. Sektör, elektrik altyapısının yetersiz gelişmesinden, bir yatırım açığının, zayıf bir yöntem sisteminin ve teknik ve ticari personelin eğitiminin yetersizliğinden muzdariptir.

2.3.5. İstihdam Alanında

Gine’de istihdam sektörü, kayıt dışı sektörün baskınlığı ile karakterize edilebilmektedir. Beş Gineliden yaklaşık dördü için geçim sağlayan tarım küçük işlere sahip olma şansı sunmaktadır. Kentte, nüfusun çoğunu besleyen küçük işçilikler, özellikle küçük işletmeler %42,2 seviyesindedir (Union Européenne - Guinée, 2012: 23).

Genel olarak, Gine’deki istihdam krizinin yüksek oranda işsizlik, çalışma ve yaşam koşullarının istikrarsızlığı ile kendini gösterdiği kabul edilmektedir.

2.4. Ekonomik Durum

Daha önce de belirtildiği gibi, Gine Cumhuriyeti, genç bir nüfus ve doğal kaynakların zenginliği ile karakterize edilen bir Batı Afrika kıyı ülkesidir. Ülkenin doğal kaynakları arasında büyük boksit, demir ve altın yatakları ve tarım için uygun hidrolik ve verimli topraklar dâhil olmak üzere maden kaynakları bulunmaktadır.

Pek çok potansiyeline rağmen, esasen madencilığe dayanan Gine ekonomisi, her zaman karşılaştığı mutlak yoksulluğa meydan okuması için gelişmek ve çeşitlenmek için mücadele etmektedir. İşgücünün büyük çoğunluğunun istihdam ettiği tarım sektörü, verimliliği ve çiftlik gelirlerini sınırlandıran temel araçlarla çalışmaya devam etmektedir.

Ebola krizi ve 2014 yılında uluslararası piyasalarda ürün fiyatlarının düşmesi nedeniyle ülke ekonomisi 2015’ten beri artmıştır. Bu büyüme, hareketli bir tarım sektöründen ve madencilikten (boksit, altın) ve enerji sektörlerindeki önemli doğrudan yabancı yatırımlardan yararlanmaya devam etmektedir. Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYİH) 93,160 milyar Gine Frankı olarak tahmin edilmekte, 10,712 milyon ABD dolarına denk gelmektedir. Kişi başına GSYİH 2017 yılında 843 ABD dolarıdır. Enflasyon, 2015-2017 döneminde tek haneli rakamlarda kalmıştır (ortalama% 8,4). Döviz rezervleri, 2015’de 1,5’e kıyasla 2017’de 2,5 aylık ithalatı kapsamaktadır. Gine Frankının ana dövizlere karşı döviz kuru nispeten istikrarlıydı.

İş ortamı özel sektörün gelişimini sınırlandırmaktadır. Dünya Bankası’nın “Doing Business 2018” sıralamasına göre, Gine Cumhuriyeti 190 ülke arasında %49,8’lik bir skorla 153. sırada yer almıştır. Bu çalışmaya göre, ekonomik faaliyetlerin yürütülmesindeki başlıca zorluklar; (1) bir işi başlatmak için hantal prosedürler; (2) vergi dosyalama sürecinin ağırlığı; (3) sınır ötesi ticaretle ilgili gecikmeler ve maliyetler; (4) ve şirketlerin krediye erişiminin zorluklarıdır.

2017 yılında yetkililer İMF'nin genişletilmiş Kredi Kolaylığı (ECF) tarafından desteklenen bir ekonomik ve mali programı kurmuş, ECF destekli programın 2012 ve 2016 yılları arasında başarılı bir şekilde uygulanmasından sonra, yetkililer IMF'den ECF kapsamında 2017-2019 dönemi için yeni bir programın onayını almışlardır. Bu yeni program 2016-2020 dönemini kapsayan Ulusal Ekonomik ve Sosyal Kalkınma Planının (PNDES) uygulanmasını desteklemektedir. Yatırım harcamalarını arttırmak ve nüfusun en dezavantajlı kesimlerini korumak için ihtiyaç duyulan mali alanı yaratmak amacıyla makroekonomik istikrarın ve mali konsolidasyonun sürdürülmesini hedeflemektedir (Nguenang, 2018: 18-19).

SONUÇ

Yönetişimin çeşitli anlamlar içeren bir kavram olduğu savunulabilir. Bu kavramın çok farklı kökenleri vardır, ancak güncellenmiş ve çeşitli faaliyet alanlarında bulunmuş, bugün ise siyaset dünyasına uygulanan müzakereler ve pazarlıkların sonucudur. Yönetişimin uygulanması, olası çatışmaların kaynağı olan her türlü hüsrandan kaçınmak için ilgili taraflar arasında bir denge kurmaktır. Bu süreç, kamu işlerinin yönetiminde daha fazla verimlilik hedeflemektedir.

Ancak, devletlerin bağlı olduğu sosyo-kültürel uygulamalar unutulmamalıdır. Bu uygulamalar Afrika ve Gine'de olduğu gibi bir grup insan tarafından rejimlerin yolsuzluğunu ve devlet gücünün tekelleşmesini oluşturmaktadır. Gine, bağımsızlıktan bugüne kadar sosyo-ekonomik sıkıntılarla karşı karşıya olduğu vurgulanabilir. Bu kötü yönetim, başta uluslararası kurumlar olmak üzere, dış dünyaya büyük ölçüde bağlı bir ekonomi politikasına yansımıştır.

Kurumların işleyişi açısından, anayasal normlar (sosyal gerçeklere uymayan normlar) kurumların düzenli işleyişini engellemektedir. Bir diğer engel ise, seçimlerin kalitesi, seçim yasası ve fırsatçı değişikliklerdir. Devlet yönetimi ise, kayırmacılık, kayıtsızlık, devamsızlık ve kayıt dışı sektörün baskınlığına dayanmaktadır. Halka ek olarak etnik bağlar ve ebeveyn tahvilleri devleti Sahra-altı Afrika'daki çoğu eyalette olduğu gibi zayıflatmaktadır. Ayrıca, vatandaşlık bilincini ve ulusun fikrini elde etmeyi çok zorlaştırmaktadır.

İyi yönetim, âdemi merkeziyetçiliği, adaleti, demokratikleşmeyi, kamu ve özel sektörler arasındaki bölünmeyi, borç ve kamu harcamaları sınırlaması ve yeni kamu yönetimi ilkelerinin tanıtılmasını vurgulayan bir kavram olarak kabul edilmektedir. Ancak Gine'de bu yönetim tarzı engel olarak kalmıştır. Ülkede milyonlarca insan yoksulluk içinde yaşamakta, elektrik veya su sorunları yaşamakta, sağlık sistemine erişmemekte ve daha iyi bir yaşam beklentisi yaşayamamaktadır.

Bugün sömürgeleştirmeden bir asırdan fazla bir süre sonra, Gine'de iyi yönetim sorunu aynı keskinlikte ortaya çıkmaktadır. Tavsiye edilecek çözümler arasında:

- İdare prosedürlerin iyileştirilmesi;
- Karar verme organlarının âdemi merkezileşmesi;
- Reformların uygulanması;
- Hukukun üstünlüğünün canlandırılması ve uygulaması;
- Halkın kamu işlerine duyarlılığı;
- Doğruluk ve yüksek kamu yararı duygusu;
- Devlet ajanlarının ekipman ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi;
- Aynı yönetimin yetkilileri arasında rotasyon sisteminin uygulanması;
- Aynı pozisyonu çok uzun süre tutan yetkililerin transferi;

- Sonuçların yükümlülüğü ile belirli işlevlerin yerine getirilmesi için bir zaman diliminin tanımı;
- Promosyonlar ve emeklilikler için devletin farklı sektörlerinin tüzüklerinin uyumlaştırılması;
- Kamu hizmetinde daha yüksek bir kurulun kurulması;
- Yoksullukla mücadele için Uluslararası işbirliği kurma;
- Yolsuzluk konularında daha iyi uluslararası araştırmalar için yasal, bankacılık ve finansal işbirliği mekanizmalarının sonlandırılması.

Halkın yolsuzlukla mücadele programlarına katılımını ve yolsuzlukla mücadele birimleri tarafından kendilerine verilen diğer tüm görevlerin yürütülmesini teşvik etmek de önemlidir. Sivil toplum, toplumu baltalayan meselelere düzenli olarak görüşlerde bulunarak iyi yönetim sürecinde önemli bir rol oynamalıdır. Politik çoğulculuğun da sürdürülebilir kalkınma için bir koşul olduğu vurgulanmalıdır. Sadece bir muhalefetin varlığı, uyguladığı eleştiri ve oluşturduğu alternatif ile vatandaşa toplumu ilgilendiren tüm meselelerde aktör haline getiren somut bir güç vermektedir.

KAYNAKLAR

- Agmin, (2011), Evaluation à Mi-parcours du Programme AISCHA – Programme d'Appui aux Organisations de la Société Civile Pour Les Capacités Humaines Accrues, financé par l'UE sous le 9e FED.
- Banque Africaine de Developpement - Fonds Africain De Developpement, (2011), Document De Stratégie-Pays 2012-2016, Département régional Ouest 2 (ORWB).
- Bakkour, D., 2013, Un Essai De Définition Du Concept De Gouvernance, Laboratoire Montpelliérain d'Economie Théorique et Appliquée.
- Brodeur, M., Ve Delorme, P., (2011), Pour une gouvernance locale responsable, Association Internationale des Maires Francophones Dergesi, Montreal.
- Diallo, A., (2009), Problématique de la Gouvernance en République de Guinée et L'appui de la Banque Mondiale, Université Sonfonia De Conakry.
- Diallo, Mamadou Oury, (2012), La Réforme de l'État et de l'Administration publique guinéenne.
- Fond International De Developpement Agricole (FIDA), (1999), La Bonne Gouvernance : Une Mise au Point, Conseil d'administration - Soixante-septième session, Rome.
- Desroch, F., (2016), La Nouvelle Gestion Publique: Une Manifestation Des Transformations Néolibérales Du Pouvoir, université de Québec, Montréal.
- Freyss, J., (2003), Gouvernance, Université Paris I Pantheon-Sorbonne Institut d'Etude du Developpement Economique et Social.
- Guinee - Agence Nationale De Lutte Contre La Corruption Et De Moralisation Des Activites Economiques Et Financieres (ANLC), (2005), Enquête Nationale sur la Corruption et la Gouvernance en Guinée, Ministère à la Présidence Chargé du Contrôle Economique et Financier.

- Guinee - Agence Nationale De Lutte Contre La Corruption, (2007), Gouvernance et Institutions: Comment Reconstruire un Etat de Droit en GUINEE et Mettre Fin à La Corruption? », Hôtel MARIADOR (Conakry), SS. 17.
- Guinee - Agence Nationale De Promotion De La Bonne Gouvernance Et De Lutte Contre La Corruption (ANLC), (2011), Etat de la Gouvernance et de la Corruption en Guinée, Ministère du Contrôle Economique et Financier.
- Guinée - Institut National De La Statistique, (2012), Enquête Démographique et de Santé et à Indicateurs Multiples EDS-MICS.
- Guinée - Institut National De La Statistique, (2012), Enquete Legere pour L'evaluation de la Pauvrete.
- Guinée - Institut National De La Statistique, (2012), Enquête par Grappes à Indicateurs Multiples (MICS).
- Guinée - Ministère d'Etat Chargé de l'Economie et des Finances, (2013), Stratégie de Réduction de La Pauvreté, Rapport du FMI No. 13/191.
- Guinée - Ministère de l'Economie et des Finances, (2011), Document de Strategie de Reduction de La Pauvrete (2011-2012).
- Guinée - Ministère du Plan et de la Coopération Internationale, (2018), Plan National de Developpement Economique et Social 2016-2020, Rapport du FMI no No. 17/388.
- Guinee – Union Europeenne, (2012), Document de Stratégie Pays et Programme Indicatif National pour la Période 2008-2013, Bruxelles.
- Hall, P. A., (1993), Policy Paradigms, Social Learning and the State: The Case of Economic Policymaking in Britain en Comparative politics, Comparative Politics Dergisi, C.25, Sayı 3, ss 275-296.
- Hood, C., (1991), A Public Management for all Seasons? , Public Administration Dergisi, C. 69, Sayı. 1, ss. 3-19.
- İzci, F., Ve Sarıtürk, M., (2007), Değişen Kamu Yönetimi Anlayışı: İyi Yönetişim ve Temel Bileşeni Olarak Hesap Verebilirlik, Uluslararası Akademik Değer Çalışmaları Dergesi, C. 3, Sayı. 13, ss. 178-198.
- Joumard, R., (2009), Le Concept de Gouvernance, Hal00489237 Dergisi, ss. 52.
- Kesim, K., Petek, A., (2005), Avrupa Komisyonunca Belirlenen İyi Yönetişimin İlkeleri Çerçevesinde Türk Kamu Yönetimi Reformunun Bir Eleştirisi, Amme İdaresi Dergisi, Cilt.38, Sayı. 4, s. 39-58.
- Nguenang, P, J., (2018), République de guinée : Rapport sur la Performance de la Gestion des Finances Publiques, Département des finances publiques.
- Organisation Guineenne De Defenses Des Droits De l'Homme Et Des Citoyens, (2010), 1 An Après le Massacre du 28 Septembre 2009 Nouveau Pouvoir, Espoir de Justice ?, Fédération Internationale des Ligues des Droits de L'homme.
- Organisation Mondiale Du Commerce, Examen des Politiques Commerciales, 2018, Organisation Mondiale Du Commerce, SS. 370.

- Republique De Guinee., (2018), Contribution Nationale Volontaire À La Mise En Œuvre Des Organisations De Développement Durable, Forum Politique De Haut Niveau, New-York.
- Republique De Guinee, Ministere De L'economie Et Des Finances, (2011), Document De Strategie De Reduction De La Pauvrete (2011-2012).
- Sistem Des Nations Unies Snu-Guinee, (2015), Cadre De l'Examen Périodique Universel (EPU), Nations Unies Conseil Des Droits De l'Homme Dergisi.
- Sangare, S, A., Ve Camara, O, S., (2011), État de la Gouvernance en Afrique de l'Ouest : Guinée, CODESRIA Dergisi.
- Toksöz, F., (2008), İyi Yönetişim El Kitabı (1. Baskı), yay, Tesev Yayınları, İstanbul.
- Tournier, C., (2007), le Concept de gouvernance en Sciences Politiques, Papel Político, vol. 12, núm. 1, enero-junio, pp. 63-91 Pontificia Universidad Javeriana Bogotá, Colombia.
- World Bank, (1989), Sub-saharan Africa. From Crisis to sustainable growth, World Bank, Washington, DC.